

Митя и Стояна и ги попита за другаритѣ си: „не сж ли идвали тия дни тѣдѣва?“ Тѣ му посочиха единъ рѣтъ прѣзъ дѣто бѣха минали и той отиде да ги търси. Като ги намѣри, най-напрѣдъ имъ поиска хлѣбъ, Тѣ съ нетърпение и любопитство очакваха да имъ разкаже по коя причина не сж дошли съ вѣйводата въ Аблановската кория и послѣ на кашлата на Атанасъ дели-Славовъ. Той като бѣше прѣмалѣлъ отъ гладъ, необръщаше внимание на тѣхното любопитство, а глѣдаше отъ коя чанта ще му извадятъ хлѣбъ. Набързо имъ разказа, че билюкъ-башиитъ е убитъ, а той стоялъ два дни заробенъ въ сухата листница до оттѣгляването на войската. Другаритѣ му като нѣмаха хлѣбъ, нагласиха се да отидатъ: Шона и Иванъ козарчето на дели-Минковата кашла да взематъ едно яре. Като стигнаха, Шонътъ влѣзе въ жгхлѣтъ и улови едно яре. Прѣди да заминатъ съ ярето, овчеритѣ имъ казаха, че потерята била подъ кашлата и нѣскоро и занесли хлѣбъ. Тѣ като погледнаха къмъ потерята, която почиваше, узнаха че е отъ малцина, заминаха при другаритѣ си. Отъ останалитѣ К. Кавръка и М. Димитровъ и тѣ донесаха двѣ ярета отъ кашлата на Басана. Опекаха яретата и безъ солъ и хлѣбъ ги изадаха и останаха да се прикриватъ въ Гюнъ-гюрмесъ.

---

Убиванieto на билюкъ-башиитъ окуражи членовѣтѣ и дѣйцитѣ на комитетѣтъ. Голѣма частъ отъ градското българско население, осѣщаше за скритото прѣуготовление; затова числото на тайни привърженици растеше съ бързина. Когато слухѣтъ за близкото избухване на възстанието успѣваше тайно да се расчува изъ между